

OKRESNÁ PROKURATÚRA POPRAD
Štefánikova 100, 058 01 Poprad

Číslo: 1 Pv 86/20/7706-17
EEČ: 2-57-170-2020

Poprad 06.04.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry XXXXX

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX
povolanie: obsluha lanových dráh
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v období od mesiaca október 2019 v byte na adrese prechodného bydliska v XXXXX XXXXX, v ktorom býval spoločne so svojou družkou XXXXX, prevažne po požití alkoholických nápojov, na adresu svojej družky opakovane verbálne útočil slovami „krava, ty piča, ty kurva“, pričom svoje správanie vystupňoval tým, že opakovane došlo z jeho strany aj k jej fyzickému napadnutiu formou faciek do oblasti tváre, a taktiež k úderom zovretou päťou do oblasti rúk a nôh sprevádzané vyhrážkami „zabijem ťa, skap do rána, skap ty piča“, pričom toto konanie v skorých ranných hodinách okolo 03.00 hod. dňa 15.02.2020 po požití alkoholických nápojov a predchádzajúcom verbálnom útoku so slovami „piča, kurva, môžem sa kurviť koľko chcem a môžem mať žien koľko chcem“, v spálni ich spoločnej domácnosti vyústilo do fyzického útoku smerovaného na družku XXXXX a to tak, že pristúpil k nej a bezdôvodne ju olial pivom, pričom sa ju snažil skopať z postele spôsobom, že ju

kopal nohami do oblasti nôh a zadku, pričom jej vulgárne nadával „ty kurva, skap ty piča, zabijem ťa“, kde rýchlym sa postavením z postele a z obavy o svoj život sa XXXXX uzamkla v kúpeľni, kde týmto ďalšiemu jeho útoku tak zabránila, odkiaľ privolala políciu, kde zotrvala do príchodu hliadky polície, pričom nedošlo k zraneniu poškodenej, ktoré by si vyžiadalo lekárske vyšetrenie alebo ošetrovanie, avšak v kontexte skorších udalostí u nej vzbudil svojím konaním dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu v XXXXX Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ vo XXXXX pod ČVS: XXXXX zo dňa 15.02.2020 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku aj vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je v predmetnom uznesení uvedené.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu po zákonom poučení ku skutku uviedol, že ho to celé mrzí, že ľutuje a že mal zo spoločnej domácnosti odísť už skôr. Dňa 14.02.2020 oslavovali spoločne s jeho družkou XXXXX, popíjali aj víno a niekedy okolo 03.00 hod., teda už nasledujúceho dňa, sa XXXXX vrátila z balkóna a začala mu vykrikovať, že "zase si pišeš s kurvami z XXXXX" a potom chytila amok a vytiahla mu mobil z ruky a odhodila ho, načo ju on chcel upokojiť, pričom ona začala na neho útočiť a dvakrát ho uhryzla, načo ju on olial pivom, lebo ju nevedel od seba dostať. Dodal, že určite sa svojej družke nevyhrážal, naopak poškodená mu následne povedala, že ide zavolať políciu a že mu "urobí jebadlo, že sa nespamätá", následne sa šla osprchovať a on ju len chcel presvedčiť, aby si situáciu v klúde vysvetlili aby nevolala políciu.

Obvinený dodal, že on svoju družku nenapadol, iba sa bránil, tak tomu bolo aj v minulosti, vždy napadla ona jeho.

Svedkyňa – poškodená XXXXX vo svojej výpovedi popísala obdobie, odkedy žili s obvineným v spoločnej domácnosti, niekedy v júli 2019 sa ich vzťah zhoršil, zo strany obvineného dochádzalo na jej adresu k vulgárnym nadávkam, pod vplyvom alkoholu, nedošlo však fyzickému útoku, jeho správanie bolo riešené aj privolanou policajnou hliadkou, následne od neho aj odišla, pričom asi po dvoch týždňoch sa k sebe vrátili, nastalo pokojné obdobie, až niekedy 01.10.2019 večer obvinený mal vypité a znovu jej nadával a vyhrážal sa zabitím, dokonca na ňu aj fyzicky zaútočil, vnímala to však podľa vlastných slov tak, že by obvinený svoje slová nenaplnil, resp. neuskutočnil. Znovu sa zbalila a odišla, neskôr sa jej obvinený ospravedlňoval, dokonca si nepamätá, že jej nadával, potom neskôr sa však opäť do spoločného bytu vrátila a nastalo pokojné obdobie až do skutku zo dňa 15.02.2020, kedy spoločne pili víno a pozerali telku, v čase po polnoci okolo 03.00 hod. bola na balkóne fajčiť a keď prišla do izby, tak obvinený na ňu začal verbálne útočiť, nadával jej, potom ju ešte v spálni olial pivom a začal sa jej vyhrážať, že ju zabije, ona sa

zl'akla a vyskočila z postele, pričom ju ale ešte obvinený stihol trikrát kopnúť do ľavého stehna, zamkla sa v kúpeľni a odtiaľ volala políciu, načo ju ešte obvinený snažil upokojiť, resp. presvedčiť, že konal unáhlene, že to bol skrat a má políciu odvolať. Poškodená záverom ešte dodala, že ona obvineného nijako fyzicky nenapadla, ani ho neuhryzla.

V priebehu skráteného vyšetrovania bola vo veci vykonaná aj konfrontácia medzi obvineným XXXXX a poškodenou XXXXX, pri ktorej poškodená určitým spôsobom korigovala svoje prechádzajúce vyjadrenia ohľadne skutku z 15.02.2020. Okrem iného uviedla tiež, že v súlade s tvrdením obvineného bola dôvodom ich konfliktu v ten večer žiarlivostná scéna ohľadne jeho mobilnej komunikácie, tiež dodala, že v ten večer sa napadli navzájom, ona ho bohužiaľ uhryzla, nepamätá si to presne, zbehlo sa to rýchlo, poškodená taktiež dodala, že si s odstupom času ani nepamätá presné slová, povedal jej veľa škaredých vecí, ale zabiť by ju, aspoň dúfa, nedokázal. Pri konfrontácii aj obvinený znovu uviedol, že v žiadnom prípade sa poškodenej nevyhrážal zabitím, celé ho to mrzí a po objasnení celej situácie sa poškodenej ospravedlnil za vzniknutú situáciu.

Obaja zhodne uviedli, že už spolu nežijú.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu je okrem iného aj trestné oznámenie podané poškodenou, ako ja zápisy o dychových skúškach, fotografia pohryznutého predlaktia doložená obvineným pri jeho zadržaní, charakteristiky, výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Trestný zákon v ustanovení § 8 vymedzuje pojem trestného činu ako protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom tieto znaky predstavujú formálnu podmienku, resp. stránku trestného činu. Zákonnými znakmi každej skutkovej podstaty trestného činu sú štyri znaky, určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku a ak sa má teda v konkrétnom prípade konať o trestnom čine, musia byť súčasne naplnené všetky tieto v zákone uvedené znaky skutkovej podstaty trestného činu. Objektívna stránka trestného činu ako jeden zo zákonných znakov každej skutkovej podstaty trestného činu je charakterizovaná spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, pričom zahŕňa aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe, ktorou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona blízka osoba.

Ustanovenie § 360 Trestného zákona chráni pokojné občianske spolužitie pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chce vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok, a to možnosť vzbudenia dôvodnej obavy.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie i jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív), sa na vyvedenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu).

Pri prečine podľa § 360 Trestného zákona je potrebné vždy brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie sa páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako

subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život .

V tomto smere plne poukazujem na vykonané dôkazy, ako aj na skutočnosti poukazujúce na osobnosť samotného obvineného.

Z vyššie uvedeného a zo zabezpečených dôkazov je teda preukázané, že medzi obvineným a poškodenou počas ich relatívne krátkeho spolužitia došlo viackrát ku vzájomným konfliktom, dokonca k opusteniu spoločnej domácnosti poškodenou, ktorá sa však vždy po krátkej dobe k obvinenému znovu vrátila. Konanie spočívajúce vo fyzickom napadnutí z júla 2019 bolo riešené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a obvinenému bola aj uložená sankcia a to pokarhanie.

V priebehu skráteného vyšetrovania tiež došlo ku korekcii tvrdení samotnej poškodenej v porovnaní s tvrdeniami uvádzanými v trestnom oznámení, resp. pri prvom výsluchu a to v súlade s tvrdeniami obvineného, teda najmä v tom smere, ako došlo ku vzájomnému slovnému konfliktu, ktorý vznikol zrejme aj ako vyvrcholenie dlhšie pretrvávajúcich vzájomných problémov. Poškodená priznala, že slovný konflikt v podstate vyprovokovala aj ona a tiež nepotvrdila použitie vyhrážok vzbudzujúcich u nej dôvodnú obavu, priznala aj to, že ona obvineného uhryzla.

Samotný obvinený konflikt nepopiera, pripúšťa aj to, že svojej družke vulgárne nadával, a aj to , že mali vypité.

Aj v prípade, ak by obvinený použil slová, že zabije poškodenú, je na mieste skúmať, či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, posúdiť všetky konkrétne okolnosti prípadu aj s poukazom na ďalšie vyjadrenia samotnej poškodenej.

V odpise z registra trestov obvinený doposiaľ nemá záznam, rovnako z výpisu priestupkov vyplýva, že okrem vyššie uvedeného priestupku vo vzťahu k poškodenej z júla 2019 vykazuje ešte 3 záznamy, pričom ide o priestupky iného charakteru. Doložená správa zamestnávateľa je kladná, ostatné charakteristiky sú len všeobecnej povahy.

Z pohľadu v súhrne popísaných skutočností konanie obvineného XXXXX nenaplnilo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania, keďže konanie obvineného a v nadväznosti naň spôsobený následok nedosahovali intenzitu závažnosti predpokladanej zákonom. V posudzovanej veci vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného je nutné konštatovať, že konanie obvineného nevykazuje takú intenzitu závažnosti, aby ho bolo možné kvalifikovať ako prečin podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Ustálené konanie obvineného zo dňa 15.02.2020 by však mohlo byť posúdené iným orgánom ako priestupok, čo podľa kompetenčnej pôsobnosti spadá do rozhodovacej činnosti okresných úradov.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné vec postúpiť v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku, pretože v zmysle tohto ustanovenia prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Viera Ježíková
prokurátorka